

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.253/2026/8.

A tanács tagjai: Dr. Sugár Tamás a tanács elnöke
Dr. Kiss Árpád Lajos előadó bíró
Dr. Balogh Zsolt bíró
Dr. Bögös Fruzsina bíró
Dr. Dobó Viola bíró

A felperes: Felperes1
Cím2

A felperes képviselője: Czövek és Deme Ügyvédi Iroda
Dr. Deme János ügyvéd
Cím3

Az alperes: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság
Cím1

Az alperes képviselője: Dr. Jáger Kristóf András kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálni kért jogerős ítélet: a Fővárosi Törvényszék 11.K.704.579/2025/10. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Törvényszék 11.K.704.579/2025/10. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be az állami adó-és vámhatóság illetékbevételi számlájára 56.000 (ötvenhatezer) forint feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket. A fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az nemzetség állampolgárságú felperes vendég-önfoglalkoztatási célú tartózkodási engedély iránti kérelme tárgyában indult eljárást az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Vármegyei Regionális Igazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a harmadik országbeli állampolgárok beutazására és tartózkodására vonatkozó általános szabályokról szóló 2023. évi XC. törvény (a továbbiakban: Btátv.) 171. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette, mivel a felperes a hatóság felhívására nem nyilatkozott, a kért iratokat határidőben nem csatolta.

[2] A felperes az elsőfokú hatóság határozatával szemben fellebbezést terjesztett elő, majd költségmentesség engedélyezését kérte. A kérelmét az elsőfokú hatóság a 2025. szeptember 9. napján kelt a 106-1-43817/18/20245-T. számú végzésével (a továbbiakban: elsőfokú végzés) a Btátv. 210. § (4) bekezdés c) pontja, a 210. § (12) bekezdése, a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek, valamint a harmadik országbeli állampolgárok beutazásával és tartózkodásával kapcsolatos eljárások díjáról szóló 10/2024. (II.29.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 5. § (1) bekezdése és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdése alkalmazásával elutasította. Az indokolásban megállapította, hogy a felperes nem tartozik sem az Itv. személyes illetékmentességet meghatározó 5. §-a, sem a BM rendelet mentesülési eseteket rögzítő 5. §-a hatálya alá, ezért köteles a BM rendelet 1. melléklet 8. pontjának 1. alpontja szerinti fellebbezési díj megfizetésére. Ezt meghaladóan a felperes a kérelmét megfelelő iratokkal nem támasztotta alá.

[3] A felperes fellebbezése folytán eljár alperes a 2025. október 10. napján kelt 106-T-29972/2025. számú végzésében az elsőfokú végzést helybenhagyta. Megállapította, hogy az elsőfokú végzés pontosan tartalmazza a döntést megalapozó jogszabályhelyeket: a Btátv. a BM rendelet és az Itv. megfelelő rendelkezéseit. A BM rendelet 7. §-a megjelöli, hogy az Itv. mely szakaszai alkalmazhatóak az idegenrendészeti hatósági eljárásban. A felperes nem bizonyította és nem támasztotta alá hitelt érdemlő okirattal sem az Itv. 5. §-a, sem a BM rendelet 5. §-a alá tartozását, így a hatályos magyar jogszabályok alapján köteles a fellebbezési díj megfizetésére.

[4] Nemzetközi szerződés alkalmazására kizárólag akkor kerülhet sor, ha arra a fél kifejezetten hivatkozik és annak relevanciája megállapítható, azonban a felperes ilyen tartalmú nyilatkozatot nem tett. Továbbá nem csatolt olyan iratot, amely alátámasztotta volna a költségmentesség iránti kérelmét, holott a bizonyítás őt terhelte ebben a tekintetben., és az elsőfokú döntésből értesült róla, hogy milyen dokumentumok szükségesek az igazoláshoz. A támadott határozat jogszabályellenességére való hivatkozása sem alapozhatta meg a költségmentességet.

A kereset és a védirat

[5] A felperes keresetében az alperes végzésének az elsőfokú végzésre kiterjedő megsemmisítését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését kérte.

[6] Az alperes a végzésében foglaltak fenntartása mellett a kereset elutasítását indítványozta.

Az elsőfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy alaptalan volt a felperes azon álláspontja, hogy a végzés helyes jogszabályi alapja a Btátv. 170. § b) pontjára figyelemmel a 171. § (1) bekezdés k) pontja lett volna, amelynek alapján a költségmentességi kérelemre indult eljárást meg kellett volna szüntetni. A hivatkozott rendelkezések ugyanis az érdemi kérelemre indult, a tartózkodási jogcím elbírálására irányuló eljárás megszüntetésének eseteit szabályozzák, és nem alkalmazhatók a költségmentességi kérelem elbírálására. A jelen ügy tárgya nem az alapeljárás, hanem a fellebbezési díj megfizetése alóli mentesség kérdése volt, amelyről a hatóságnak a Btátv. 210. §-ában, valamint az Itv. és a BM rendelet rendelkezéseiben foglaltak alapján kellett döntenie. A költségmentességi kérelem érdemi elbírálása – és annak elutasítása – tárgyában nem indult külön eljárás, amely megszüntetésére lehetőség lett volna.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[8] A felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a jogerős ítélettel szemben, arra hivatkozással, hogy „a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítéletben szereplő azon bírósági álláspont, hogy a Btátv. 171. § (1) bekezdés k) pontja – a 170. § b) pontjára figyelemmel –, kizárólag az érdemi kérelemre indult, a tartózkodási jogcím elbírálására irányuló eljárás megszüntetésének eseteit szabályozza, de nem alkalmazható a költségmentességi kérelem elbírálására, semmivel alá nem támasztott alaptalan vélemény”.

[9] A felperes hangsúlyozta, hogy az alperes végzése nem tartalmazza a kérelem elutasításának okát, a költségmentességi kérelmet pedig nem lehet a Btátv. 210. § (4) bekezdés c) pontja, a 210. § (12) bekezdése, a BM rendelet 5. § (1) bekezdése és az Itv. 5. § (1) bekezdése alapján elutasítani, hanem amennyiben a felperes nem tartozik sem a BM rendelet 5. § (1) bekezdés, sem az Itv. 5. § (1) bekezdés hatálya alá, azaz fellebbezési díj megfizetésére köteles, úgy az eljárást a Btátv. 171. § (1) bekezdés k) pontjára hivatkozva, a Btátv. 170. § b) pontjára figyelemmel meg kellett volna szüntetnie. Amennyiben a döntésből az azt megalapozó jogszabályhely hiányzik, úgy a fél nem tudja megismerni annak az okát, hogy a kérelme elutasítására milyen okból került sor, a döntés így ellentétes a Btátv. 190. § (1) bekezdésében foglaltakkal, a jogerős ítélet pedig a Kúria Kfv.39.177/2022/14., Kfv.37.388/2024/8. és a Kfv.35.224/2016/6. számú határozataival.

[10] A felülvizsgálati kérelem szerint a felperesnek nem kellett a költségmentesség vonatkozásában konkrét nemzetközi egyezményt megjelölnie, az ugyanis olyan jogkérdés, amiről a bíróságnak hivatalos tudomással kell rendelkeznie.

[11] A felperes állította továbbá, hogy nem egységes a bírói gyakorlat abban a kérdésben, hogy a költségmentességet elutasító végzés önálló jogorvoslattal, illetve önálló keresettel támadható-e. Ebben a körben több egymással ellentétes törvényszéki döntést hívott fel,

amelyek hasonló tényállás mellett részben úgy foglaltak állást, hogy a költségmentesség iránti kérelem esetében kifejezetten az eljárás megszüntetéséről kellett volna rendelkezni.

[12] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Kiemelte, hogy a végzése a szükséges mértékben tartalmazta azokat a releváns jogszabályhelyeket, amelyek a kérelem elutasítását megalapozták, idézte a releváns jogszabályokat, valamint az indokolás összegző részében megjelölte azokat. A felperesnek a határozatban megjelölt jogszabályhelyek alapján kellett volna igazolnia a költségmentességét, azonban nem adott elő olyan körülményt, amely a költségmentességi jogosultságát megalapozta volna.

A befogadás indokai

[13] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a joggyakorlat egységének biztosítása céljából fogadta be, figyelemmel a törvényszékek egymással ellentétes jogi álláspontot tartalmazó döntéseire.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem alapos.

[15] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése értelmében a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

[16] A Kúria elsődlegesen hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati eljárásának tárgya a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet jogszerűsége, mindezt önmagukban azok a körülmények, hogy ellentétes alsóbb fokú bírósági, vagy közigazgatási hatósági döntések születtek más eljárásokban, a felülvizsgálat lehetőségét nem nyitják meg. A felülvizsgálati kérelemben a félnek a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 100. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel a jogszabályhely pontos megjelölésével meg kell jelölnie a felülvizsgálatot megalapozó jogszabálysértést, illetve azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől az ítélet állítása szerint jogkérdésben eltér. A Kúria a felülvizsgálati kérelem keretei között tehát csak az ilyen módon konkrétan megjelölt jogszabálysértéseket vizsgálhatja.

[17] A felülvizsgálati bíróság rámutat, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott arra, hogy bármely jogszabályi rendelkezés alapján részére a költségmentességet engedélyezni kellene, ahogyan arra sem, hogy valamely jogszabályi rendelkezés szerinti vizsgálati kötelezettségét a hatóság elmulasztotta volna. A felperes nem jelölt meg továbbá olyan nemzetközi egyezményt sem, amit a jogerős ítélet sértene. Kétségtelen, hogy egy olyan egyezmény léte vagy alkalmazhatósága, amely az ügy eldöntése (jelen esetben a felperes költségmentességben való részesítése) szempontjából lényeges, nem tény-, hanem jogkérdésnek minősül, amire nem alkalmazhatók a bizonyítás szabályai. A hatóságnak egy ilyen egyezményt hivatalból alkalmazni kell. Az alkalmazás esetleges elmulasztása esetén azonban a félnek a jogorvoslati kérelmében a jogsérelemlélekező körében egy általa

alkalmazandónak vélt egyezmény létrehozatalára hivatkozni kell, a felülvizsgálati kérelemben pedig ilyen egyezmény léte esetén azt a jogszabályhely pontos megjelölésével kell felhívni. Ennek elvárása azért nem ütközik a tisztességes eljárás követelményébe, mert a Kúria előtti eljárásban a jogi képviselő kötelező, és az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 1. § (1) bekezdése értelmében az ügyvéd jogi szakértelmével járul hozzá az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez.

[18] A felülvizsgálati kérelem lényege szerint az alperes végzése az ügy érdemére kiható módon sérti a Btátv. 190. § (1) bekezdését, mert a határozatból nem derül ki annak jogalapja, továbbá a felperes költségmentességi kérelme tekintetében az eljárást a hatóságnak a Btátv. 171. § (1) bekezdés k) pontjára hivatkozva, a Btátv. 170. § b) pontjára figyelemmel meg kellett volna szüntetnie.

[19] A Btátv. 190. § (1) bekezdése kimondja, hogy a döntés tartalmazza az eljáró idegenrendészeti hatóság, az ügyfél és az ügy azonosításához szükséges minden adatot, a rendelkező részt – a hatóság döntésével, a szakhatóság állásfoglalásával, a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos tájékoztatással és a felmerült eljárási költséggel –, továbbá a megállapított tényállásra, a bizonyítékokra, a szakhatósági állásfoglalás indoklására, a mérlegelés és a döntés indokaira, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást.

[20] A Kúria hangsúlyozza, az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen rögzítette, hogy az alperes végzése – az elsőfokú végzésre is kiterjedően – megfelelően tartalmazza a döntés jogalapjául szolgáló jogszabályi rendelkezések pontos megjelölését. Az elsőfokú hatóság a Btátv. 210. § (4) bekezdés c) pontjára és (12) bekezdésére, a BM rendelet 5. § (1) bekezdésére, valamint az Itv. 5. § (1) bekezdésére hivatkozással állapította meg, hogy a felperes nem tartozik a személyes illetékmentességi, illetve díjmentességi körbe, ezért köteles a BM rendelet 1. melléklet 8. pont 1. alpontja szerinti fellebbezési díj megfizetésére. Ez az indokolás megfelel a Btátv. 190. § (1) bekezdésében előírt követelményeknek. A hatóság megállapításait a felperes maga sem vonta kétségbe, továbbá nem jelölt meg semmilyen olyan további jogszabályi rendelkezést, amely alapján a költségmentességre jogosult lett volna, ezért a jogorvoslati kérelmének korlátai között nem merült fel az alperes végzésének jogellenességére vezető adat.

[21] A felperes által hivatkozott Btátv. 170. § b) pontja értelmében az idegenrendészeti hatóság a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül nyolc napon belül elutasítja, ha a kérelem nyilvánvalóan lehetetlen célra irányul, illetve a kérelem teljesítésének nincs jogalapja. A 171. § (1) bekezdés k) pontja alapján az idegenrendészeti hatóság az eljárást megszünteti, ha érdemi vizsgálat nélküli elutasításnak lett volna helye, annak oka azonban az eljárás megindítását követően jutott az idegenrendészeti hatóság tudomására.

[22] A felülvizsgálati bíróság rámutat, hogy a felperes a hatósági eljárásban költségmentesség engedélyezése iránti kérelmet terjesztett elő, az pedig nem volt vitatott, hogy az idegenrendészeti eljárásban a költségmentesség létező jogintézmény, így a kérelem nem nyilvánvalóan lehetetlen célra irányult. Ezt meghaladóan a kérelem teljesítésének jogalapja az eljárásban alkalmazandó költségmentességre vonatkozó jogszabályi rendelkezések tekintetében fennállt, ezért a Btátv. 170. § b) pontjában foglaltak jelen ügyben nem voltak alkalmazhatók. A Kúria kiemeli, az, hogy „a kérelem teljesítésének nincs jogalapja” nem azonos azzal, hogy a kérelem teljesítésének jogalapja a kérelmező esetében hiányzik. Ez utóbbi esetben ugyanis a kérelmet – annak vizsgálatát követően – kell a Btátv. 189. § (1) bekezdésére figyelemmel végzéssel elbírálni.

[23] A Kúria ismételten hivatkozik arra, hogy a felperes nem jelölt meg – sem a hatósági, sem az elsőfokú bírósági, sem a felülvizsgálati eljárásban – olyan körülményt, ami alapján költségmentességre jogosult lehetett volna. Ennek érdekében egyik eljárási szakaszban sem

csatolt okiratot, vagy ajánlott fel egyéb bizonyítást. A felperes felülvizsgálati kérelme kifejezetten annak megállapítására irányult, hogy az alperes végzése azon okból- az ügy érdemére kiható módon- jogszabálysértő, hogy az nem tartalmazza jogalapként a Btátv. 170. § b) és 171. § (1) bekezdés k) pontjait. Miután azonban ezek a rendelkezések-a fent kifejtettekre figyelemmel- nem voltak alkalmazandók, így feltüntetésük hiánya nem vezethetett az alperes végzésének megsemmisítésére.

[24] A Kúria a felperes által felhívott kúriai döntésekkel kapcsolatban kiemeli, hogy a felperes sem állította, hogy a hivatkozott döntések és jelen ügy között az ügyazonosság fennállna. Az általánosságban kiemelt megállapítások körében sem lehetett arra a következtetésre jutni, hogy a felülvizsgálattal támadott jogerős ítélet azokkal ellentétes. Az alperes végzésből a felperes megállapíthatta, hogy a hatóság az eljárása során azt vizsgálta, hogy a felperes a BM rendelet 5. § (1) bekezdésének, vagy az Itv. 5. § (1) bekezdésének hatálya alá tartozik-e és annak hiánya miatt hozta meg a döntését (vö: Kfv.39.177/2022/14.), a végzését ebben a körben megfelelően megindokolta (vö: Kfv.37.388/2024/8.), nem volt olyan indokolási hiányosság, amelyet pótolni kellett volna (vö: Kfv.35.224/2016/6.).

[25] A kifejtettek szerint a felülvizsgálati kérelem alaptalan, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdését alkalmazva hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[26] Az idegenrendészeti eljárásban a költségmentesség engedélyezése iránti kérelem *nem irányul nyilvánvalóan lehetetlen célra, az ilyen kérelemnek fennáll a jogalapja, ezért azt nem lehet a Btátv. 170. § b) pontja alapján érdemi vizsgálat nélkül elutasítani.*

Záró rész

[27] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdésére figyelemmel a felek erre irányuló kérelme hiányában tárgyaláson kívül járt el.

[28] A pernyertes alperes a felülvizsgálati eljárásban költséget nem számított fel, így arról rendelkezni nem kellett.

[29] A felülvizsgálattal az Itv. 45/A. § (1) bekezdése, 39. § (3) bekezdés d) pontja és 50. § (1) bekezdése szerint felmerült, az Itv. 58. § (6) bekezdése alapján mérsékelt és az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján feljegyzett eljárási illetéket a felperes a polgári perrendtartásról szóló 2016.évi CXXX. törvény 102. § (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni az állam javára.

[30] Tájékoztatja a Kúria a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó-és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell az esedékesség napjáig megfizetni. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Kúria megnevezését, a kúriai ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[31] Az illetékfizetési kötelezettség esedékességének napja tekintetében az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény által módosított Itv. 78. § (4) bekezdése és a Kp. 97. § (2) bekezdése az irányadó.

[32] Az ítélettel szemben a felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Dr. Sugár Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.
előadó bíró

Dr. Balogh Zsolt s.k.
bíró

Dr. Bögös Fruzsina s.k.
bíró

Dr. Dobó Viola s.k.
bíró